

عنوان مقاله:

پاسخ های اصلاحی بازپرورانه به کودکان و نوجوانان بزهکار در نظام کیفری ایران

محل انتشار:

فصلنامه دین و قانون، دوره 10، شماره 36 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 25

نویسندگان:

سید سجاد رزاقی موسوی

مهرداد رایجیان اصلی

خلاصه مقاله:

بزهکاری کودکان و نوجوانان، علاوه بر ناسازگاری با جامعه، یک نشانه خطر در زمینه احتمال ماندگاری آنان در فضای مجرمانه به شمار می رود. لذا بازپروری کودکان بزهکار یکی از مهم ترین مسائل مطرح در سیاست جنایی است. ازاین رو، هدف اصلی اعمال ضمانت اجرای کیفری در قبال بزهکاری کودکان، اصلاح، تربیت و بازسازی آنهاست که کانون اصلاح و تربیت، یکی از ابزارهای آن به شمار می رود. و بیش از هر چیز، هدف تدابیر عدالت جنایی، بازپروری و آماده نمودن فرد در بازگشت به جامعه است. به این سان، به نظر می رسد حبس و مجازات سالب آزادی نمی تواند جهت دستیابی به این اهداف چندان کارآمد باشد و چه بسا برخوردهای قهرآمیز و شدید ممکن است به سوگیری درست و نادرست نظام رفتاری آنان بیانجامد. ارتکاب جرم از سوی کودکان و نوجوانان به طور معمول به شکل اتفاقی رخ می دهد و عوامل زیادی مثل حساسیت های دوره سنی، ضعف های روان شناختی، عدم آگاهی و ... در این امر موثر اند، پس، اتخاذ اقدامات تأمینی تربیتی و بازپرورانه، در مقایسه با پاسخهای کیفری صرف، از تاثیرگذاری بیشتری برخوردار است. در مقاله حاضر، با استفاده از روش کتابخانه ای-اسنادی و توصیفی/تحلیلی با رویکردی مبتنی بر معرفی و نقد به نظام حقوقی ایران، تلاش شده تا واکنش های اجتماعی اصلاح مدار، با هدف حمایت از کودکان و نوجوانان بزهکار، بررسی شده و الگویی برای سیاست جنایی کارآمد برای این گروه از بزهکاران ارائه شود.

کلمات کلیدی:

کودکان و نوجوانان بزهکار، بازپروری، سلب آزادی، نگهداری در کانون اصلاح و تربیت، عدالت جنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1838291>

